

RECULL DE PREMSA

02/09/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

16

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/09/14	PETJA GIRONINA AL VISA POUR L'IMAGE / SETMANARI DE L'ALT EMPORDA	5	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/09/14	Albert Montey, AUTOR DE CÒMICS, ÉS DIRECTOR I COL-LABORADOR DE LA REVISTA 'ORGULLO Y SATISFACCIÓN': "PER A UN HUMORISTA, UNA DENÚNCIA TAMBÉ ÉS UNA BONA NOTÍCIA" / ARA	7	1
02/09/14	RÀDIO BARCELONA CELEBRA ELS 90 ANYS RENOVANT-SE / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	8	1
02/09/14	LA SER EN CATALUÑA APUESTA POR MÁS HORAS DE EMISIÓN Y NUEVAS VOCES / EL PAIS (EDICION CATALUÑA)	9	1
02/09/14	TELEMADRID Y BANKIA DEMANDAN A ROURES POR IMPAGOS EN LOS DERECHOS DE FÚTBOL / EL ECONOMISTA	10	1
02/09/14	CENTENARS D'INDIGNATS TALLEN L'EMISSIÓ DE LA TELEVISIÓ PAKISTANESA / ARA	11	1
02/09/14	RÀDIO BARCELONA CELEBRA 90 ANYS AMB MÉS HORES D'EMISSIÓ EN CATALÀ / ARA	12	1
02/09/14	LAS CIFRAS DE CANAL SUR / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	13	1
02/09/14	'EL MUNDO' I L'ESTRANYA CONVERSIÓ AL SOBIRANISME DELS DIRIGENTS DE CIU / ARA	14	1
02/09/14	LA AUDIENCIA NACIONAL ARCHIVA LA DENUNCIA POR SIMULAR DISPAROS AL REY EN TV3 / LA RAZON	15	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Petja gironina al Visa pour l'Image

El Festival Off exhibeix les fotos de Miquel Ruiz i altres fotògrafs gironins

El setembre és el mes durant el qual l'actualitat internacional gràfica es concentra a Perpinyà de la mà del festival Visa pour l'Image. Imatges colpidores que transmeten realitats i injustícies socials i que tenen aquí un megàfon per ser transmeses. Els fotògrafs gironins també hi juguen el seu paper.

L'ACTE

FESTIVAL VISA POUR L'IMAGE

📍 Diferents espais de Perpinyà.
🕒 De 10.00 a 20.00 hores, fins al 14 de setembre. 🆓 Accés gratuït.
🌐 www.visapourlimage.com

PERPINYÀ | CRISTINA VILÀ

■ Al llarg d'aquestes dues setmanes, Perpinyà es converteix en la capital mundial del fotoperiodisme. El Festival Visa pour l'Image, inaugurat dissabte passat, obre les portes a la mirada dels millors fotoperiodistes del món. Els fotògrafs gironins, entre els quals destaca el figuerenc Miquel Ruiz, tindran un paper destacat dins el Festival Off, un aparador alternatiu al festival oficial que es reparteix per tota la ciutat.

Diferents espais emblemàtics

de Perpinyà acullen, doncs, exposicions de gran qualitat, reportatges gràfics que posen l'accent en temes ben diversos que han estat notícia al llarg d'aquest any o bé que han passat desapercibuts per al gran públic. Un dels monuments que acull més exposicions –fins a una quinzena– és, novament, el Convent de Minimes. Aquí es poden veure des de les imatges de fotògrafs amateurs sorgits gràcies a les xarxes socials; la mirada de Mary F. Calvert, premi Canon 2013 o la del darrer guanyador del premi Ville de Perpinyà, Maxim Dondyuk fins a les imatges del concurs World Press Photo 2014. La resta d'espais són el Teatre de l'Archipel, el Palau Pams, l'església dels Dominicans, el convent de Santa Clara, el Palau de les Corts, la caserna Gallieni, la capella de Tiers-Ordre i

Els fotògrafs gironins i empordanesos que exposen a Perpinyà. EMPORDÀ

Miquel Ruiz. ROGER LLEIXÀ

l'arsenal des Carmes.

Durant el festival hi haurà projeccions, trobades entre professionals i l'entrega dels diferents premis Visa d'Or que sortiran entre els treballs fotogràfics de l'any. El guanyador del Visa d'Or dins la categoria News es donarà a conèixer aquest dissabte i rebrà 8.000 euros.

Tot i que oficialment, el festi-

val tanca el dia 14 de setembre, el plaç s'allarga fins al dia 19 però obert prioritàriament als grups escolars. L'any passat hi van passar uns 8.000 estudiants de secundària de tot França i, fins i tot, de Catalunya que van poder contemplar les mostres de la mà dels mateixos fotògrafs.

Altres mirades al Festival Off

La mirada alternativa al Visa pour l'Image la posarà el Festival Off. Amb vuitanta-quatre exposicions repartides en setanta-nou espais diferents esdevé l'oportunitat de molts fotògrafs de fer visibles els seus treballs. Entre aquests destaca la retrospectiva dedicada a Miquel Ruiz –Una altra manera de captar el món– que es podrà veure a la Médiathèque Emile Zola. Organitzada pel Cen-

tre de la Imatge de la Diputació de Girona, es va poder veure fa unes poques setmanes a la Casa Empordà de Figueres.

D'altra banda, al restaurant Le Vauban també es podrà veure la Mostra de Fotoperiodistes Gironins 2012, una exposició itinerant organitzada pel Col·legi de Periodistes de Catalunya i on destaquen imatges del fotògraf d'aquest setmanari, Roger Lleixà, així com de fotògrafs empordanesos com Conxi Molons, Jaume Purcallas o Robin Townsend. La Federació Catalana de Fotografia també té un espai al CCI amb Txema Lacunza, guanyadora del premi Catalunya 2013 i l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya presenta quatre projectes de fotografia documental al Centre del Món.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Albert Montey

AUTOR DE CÒMICS, ÉS DIRECTOR I COL·LABORADOR DE LA REVISTA 'ORGULLO Y SATISFACCIÓN'

“Per a un humorista, una denúncia també és una bona notícia”

XAVI SERRA
BARCELONA

Albert Montey (Barcelona, 1971) va ser un dels primers dibuixants a rebel·lar-se contra la censura de la portada d'*El Jueves*. D'aquell acte de dignitat, en va sorgir un còmic col·lectiu firmat pels dibuixants dimitits, *Orgullo y Satisfacción*, que ahir va re néixer en forma de revista d'humor digital i en només 10 hores n'havia venut 3.500 exemplars. Montey, un dels cinc directors de la publicació, està content: “Si mantenim el ritme de venda, la revista serà viable”, diu.

Per què heu donat continuïtat a l'*Orgullo y Satisfacción* del juny?
Després de l'èxit d'aquell número vam pensar que era bona idea. Dimittir de dues revistes d'èxit el mateix mes ja ens semblava excessiu.

Manteniu el format de revista digital. ¿Heu valorat imprimir-la o combinar el paper i el digital?
La gent ens ho demana. Però la principal raó per ser digitals són els diners. Per imprimir necessitariem capital i nosaltres no en tenim. Hauríem de buscar un empresari, i la nostra experiència amb empresaris no és bona. Sent digitals perdem alguns lectors, però també en guanyem d'altres que no passen pel quiosc.

***Orgullo y Satisfacción* és la primera nova revista de còmics que apareix en anys. ¿El digital pot fer reviure el format?**
Crec que el concepte de revista de còmic està mort. Va funcionar bé als 80, quan es venia molt als quioscos, però ara el que impera és la novel·la gràfica, el còmic de llibreria. La gent té tendència a triar un contingut concret. Però jo veig *Orgullo y Satisfacción* més com una revista d'humor que una de còmic.

¿Heu fet un esforç conscient per diferenciar-vos d'*El Jueves*?
Sí, volem deixar de ser els ex-*Jueves* i ser els *Orgullo y Satisfacción*. Hem intentat que la revista no recordi *El Jueves*, que era un invent de José Luis Martín, Nebreda i més gent.

Encara estem provant coses, però volem que sigui el nostre invent.

El primer número està dedicat a la democràcia espanyola. Per què?
Perquè és el segon gran tema després de la monarquia. En aquest país hem entès la democràcia d'una manera molt particular i celtibèrica. Però els següents seran més específics en funció de l'actualitat. Tant de bo el Papa vingui de visita.

A *El Jueves* es passava una mica de puntetes pel procés català.
Estem valorant dedicar-hi el número del novembre. És un tema delicat. És molt fàcil fer humor quan tots els lectors estan al teu costat de la trinxera, però nosaltres en tenim a tot el territori espanyol, i, en el moment que parles de la consulta o de temes identitaris, fem l'acudit que fem, sempre hi haurà algú que s'empenyarà. Però si estem en un ofici de fer opinió, hem de fer-la, i no quedar-nos en terra de ningú. De fet, en el primer número ja en parlem.

Continuïtat
“Dimittir de dues revistes d'èxit el mateix mes ja ens semblava excessiu”

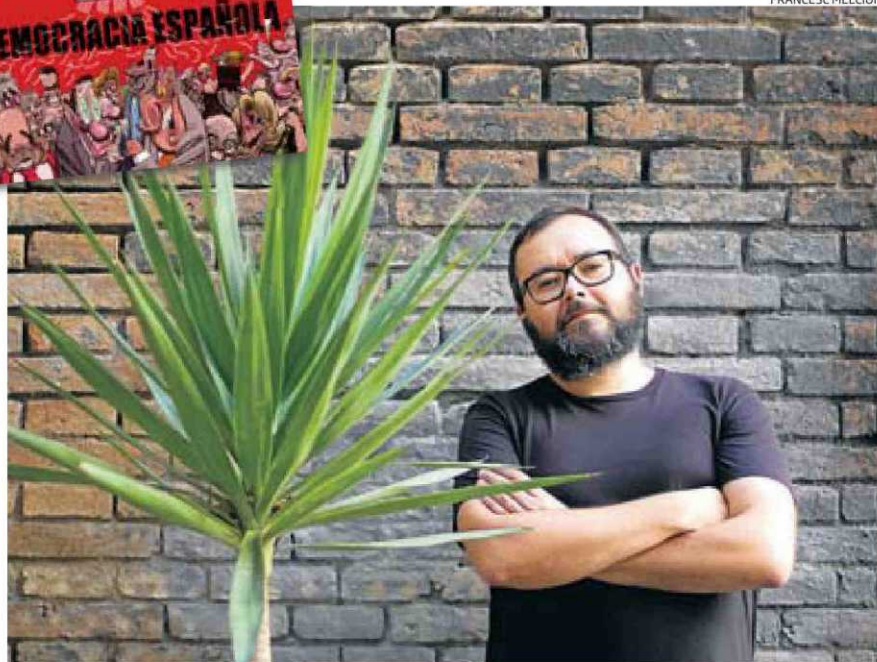
‘Tato’
“M'estimo molt el personatge però ja havia dit tot el que podia amb ell”

Després de tants anys a *El Jueves*, una revista que fins i tot vas dirigir, com has viscut aquesta transició?
D'una banda, amb por pel futur, una por sempre instal·lada en els dibuixants de còmic; de l'altra, amb molta emoció pel fet de començar un projecte nou en un format innovador i veure que tanta gent dóna suport a una proposta valenta i pionera.

¿Deixar la teva sèrie *Tato* ha sigut traumàtic o alliberador?
Ja portava quinze anys fent *Tato*. I, tot i que m'estimo molt el personatge, potser ja havia dit tot el que podia dir amb ell. Abandonar un personatge no és un drama, és part de la vida. No em veia dibuixant *Tato* amb 60 anys. De vegades, la vida et posa les coses en safata i és qüestió d'aprofitar l'oportunitat.

La d'humorista és una professió de risc a Espanya. Què fareu si comencen a arribar denúncies?
Haurem d'improvisar. De moment, guardem una part del pressupost per si arriba una bufetada. Tot i que, per a un humorista, una denúncia també és una bona notícia, un senyal que has tocat os.

FRANCESC MELCÓN

NOVA TEMPORADA

Ràdio Barcelona celebra els 90 anys renovant-se

► L'emissora canvia música, indicatius i potencia la seva graella en català

MANUEL DE LUNA
BARCELONA

El 14 de novembre, Ràdio Barcelona complirà 90 anys, un aniversari prou rodó per celebrar-lo amb un *lifting* total de l'emissora degana d'Espanya. Així, EAJ-1 obre la seva històrica temporada amb una renovació total del seu so (sintonies, indicatius...) i, sobretot, de la seva programació, que s'amplia fins a les 14 hores diàries, de les quals 11 són en espais en català. «No hi ha millor manera de celebrar els nostres 90 anys viscuts que amb un pas endavant», va dir ahir en la presentació Josep Maria Girona, director de la Cadena SER a Catalunya. «D'aquesta manera, aprofitem aquest aniversari per adaptar-nos a l'actual mercat radiofònic català, que és el més competitiu d'Espanya, renovant l'equip de professionals, més jove i amb un nou llenguatge radiofònic».

La joventut, la renovació del so, la potenciació dels informatius i de la ràdio local són els quatre pilars sobre els quals se sustenta aquesta nova aposta de la ràdio degana espanyola. Per programes, destaquen les estrenes d'*Espècies protegides* (12.00 hores), *Què t'hi jugues!* (21.00 hores) i *Què vols ser?* (2.00), i l'ampliació del veterà informatiu local *El balcó*, ara amb Carla Turró al capdavant.

HUMOR I SÈRIETAT // Dirigit i presentat per Òscar Moré, *Espècies protegides* és una aposta definida com a «canalla», en què «predominarà l'humor, però també hi haurà temes seriosos... o no», va apuntar ahir Moré. Qui també tindrà humor i informació rigorosa és Síque Rodríguez a *Què t'hi jugues?*, la nova aposta esportiva de l'emissora que busca potenciar la veu dels aficionats com una de les parts principals de l'espai.

I ja de matinada, una altra de les opcions més innovadores arriba amb Raquel Aturia, que s'allunya

► L'equip de la 'nonagenària' Ràdio Barcelona amb el seu director, Josep Maria Girona (quart per l'esquerra).

EL RETORN

Gemma Nierga es reincorpora a 'Hoy por hoy'

► Després de prop de quatre mesos d'absència a causa d'una operació de cordes vocals, Gemma Nierga es va reincorporar ahir al programa *Hoy por hoy*, magazín matinal de la Cadena SER en què la periodista catalana dirigeix i presenta el segon tram (a partir de les deu del matí). Nierga es va mostrar emocionada per tornar a la ràdio, i es va considerar una persona privilegiada per poder compartir la vida amb els oients a través del micròfon.

del ja històric *Parlar per parlar* -*Hablar por hablar* seguirà en antena per a la resta de la Cadena SER- per iniciar una nova aventura radiofònica amb *Què vols ser?*, un espai «dedicat al creixement i la millora personal», explica Aturia. «És un canvi de registre respecte a *Parlar per parlar* -apunta Girona-. Al contrari que l'anterior, que solia tenir històries tremendes, *Què vols ser?* és una aposta clarament optimista».

I en els caps de setmana es mantenen dos programes que ja són clàssics a la graella de Ràdio Barcelona: la revista cultural *Tot és comèdia*, amb Rosa Badia, i l'espai dedicat a la literatura, *Punt de llibre*, amb Pilar Argudo, «un cas insòlit en la ràdio catalana i que ja compleix una dècada en antena», apunta el director de SER-Catalunya.

A més a més de la renovació de la programació, Ràdio Barcelona ha organitzat una sèrie d'actes relacionats directament amb la celebració dels seus 90 anys. Entre aquests destaca un programa especial de dues hores de durada, dirigit i presentat per Iñaki Gabilondo des del Palau de la Música, que es gravarà el 27 d'octubre.

Així mateix, s'organitzarà un concurs d'idees de ràdio entre les facultats de comunicació de les universitats espanyoles «per generar talent professional», una exposició fotogràfica i una sèrie de tres concerts a la sala Barts de Barcelona (11, 12 i 13 de novembre), «amb els quals es reivindica el paper de l'emissora com a promotora del programa *Cop de rock*, que va significar el renaixement del rock català». ■

La SER en Cataluña apuesta por más horas de emisión y nuevas voces

El 90º aniversario de Ràdio Barcelona marca la nueva programación

CLARA GIL
 Barcelona

Bajo el lema *Aquí empieza todo*, el equipo de Ràdio Barcelona (Cadena SER) presentó ayer la nueva temporada 2014-2015. Una programación que tendrá una hora más de emisión en catalán, que mantiene su eje en los informativos y en los espacios deportivos y que contará con nuevas incorporaciones tanto en su parrilla como en su equipo. Además, la emisora prevé celebrar hasta diciembre una serie de actos, como la emisión de un programa de dos horas dirigido por Iñaki Gabilondo en el Palau de la Música, para celebrar su 90º aniversario.

"Nos encontramos en un momento de gran trascendencia, pero también de gran incertidumbre y queremos hacer partícipe a nuestra audiencia de todo lo que ocurra". Con las palabras de Josep Maria Girona, director de Cadena Ser Catalunya, arrancó la presentación a la que acudió el equipo al completo, incluyendo a Gemma Nierga.

"Seguiremos ofreciendo información propia para continuar siendo referencia informativa", aseguró Girona. El director explicó que la cadena sigue apostando por sus dos bloques principales, los informativos y los deportes, pero que contará con más horas de emisión local, hasta 11 horas, en catalán, con voces renovadas que aporten un nuevo lenguaje y acerquen a todas las audiencias al espacio radiofónico. Más debate, más opinión, pero también más participación del público, según explicó Girona.

El equipo de SER Cataluña en la presentación de la nueva temporada 2014-2015. / CARLES RIBAS

"Queremos ser el referente en Cataluña, un lugar en el que el mercado radiofónico es muy competitivo", añadió. La cadena además, seguirá contando con Ràdio Manresa y Penedés, además de desconexiones con Lleida, Girona y Tarragona. "Mientras muchas emisoras están recortando sus delegaciones, nosotros apostamos por cubrir todo el territorio", finalizó Girona.

La apuesta incluye nuevos programas como *Especies Protegidas*, en la franja del medio día, dirigido por Óscar Moré y que propone un espacio "canalla" y

para el humor, según explicó el locutor; *La Gradería*, que se ha estrenado hoy y ofrece una sobremesa de fútbol de la mano de Lluís Flaquer y con la incorporación de Marta Ramón (Carrusel Deportivo), y *El Balcó*, que suma 20 minutos más de duración y pretende explicar la actualidad de una forma diferente y con nuevos sonidos de la mano de Carla Turró.

Figura asimismo en la programación *¿Qué te juegas?*, espacio deportivo en la franja de las 20.30 y hasta las 22 horas, con Sique Rodríguez, que se estrenará con una entrevista al presi-

dente del Fútbol Club Barcelona, Josep Maria Bartomeu, y contará con colaboradores como Bojan Krkic, Xesco Espar o Jesús Gallego entre otros. En sustitución de *Hablar por Hablar* llega el nuevo programa *¿Qué quieres ser?*, de la mano de Raquel Atúria. Se trata de un programa sobre la vida que ofrece "herramientas para mejorar el bienestar y recuperar la ilusión de los oyentes". Un "espacio de optimismo" que da un giro completo a su antecesor.

En el fin de semana se estrena el *Informativo de fin de semana*, que se emitirá a las 8.50 y

las 14.05 horas, dirigido por Susanna Ruiz y que estará pendiente de todo lo que pase para informar sobre la actualidad catalana.

Repite en la franja de festivos y fines de semana *La Gran Evasión*, un show que se emite entre las 12 hasta las 14 horas, presentado por Crisol Tuà y que cuenta con música en directo, humor y entrevistas desde el propio estudio Toresky (en la misma sede de la emisora). Además permite la entrada del público para disfrutar del espectáculo en directo.

Ràdio Barcelona cumple el próximo 14 de noviembre 90 años. Orgullosa de ser la prime-

Aumenta el debate y la opinión, pero también la participación

La cadena sigue priorizando sus informativos y el deporte

ra radio en emitir en España, la emisora prevé una serie de actos conmemorativos hasta diciembre. La exposición *Crónica gráfica de una época* en la Sala Ciutat (calle de la Ciutat 2) mostrará fotografías de los años 20 y 30 de Cataluña a través de la historia de la radio.

En otra iniciativa, bajo el nombre de *90 años, 90 días, 90 voces*, hasta un total de 90 profesionales que han pasado por la Ser Catalunya explicarán a los oyentes que significa la radio para ellos. Finalmente, *90 años contigo* será un programa especial dirigido por Iñaki Gabilondo, retransmitido desde el Palau de la Música, que tendrá lugar el próximo 27 de octubre y que se emitirá en toda Cataluña.

Telemadrid y Bankia demandan a Roures por impagos en los derechos de fútbol

Reclaman facturas vencidas por los derechos de emisión del Getafe y el Atlético

Á. Semprún MADRID.

A Mediapro se le acumulan los problemas con la justicia. Madrid Deportivo Audiovisual, firma controlada por Telemadrid, con el 49 por ciento de las acciones, y Bankia, con el 47,5 por ciento del capital, ha demandado a la productora catalana por impagos en los derechos audiovisuales del Atlético de Madrid y el Getafe. "En marzo de 2013, Madrid Deportivo Audiovisual interpuso una demanda de reclamación de cantidad contra Mediapro. En su demanda, la compañía reclamaba el pago de diferentes facturas vencidas y no pagadas por Mediapro, además del pago de facturas con devengos a futuro", explica la propia productora catalana en la cuenta de resultados de 2013.

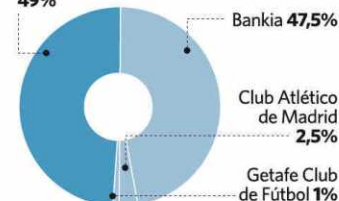
La firma que controla Jaume Roures y Madrid Deportivo Audiovisual, que se hizo con los derechos de los dos clubes entre 2008 y 2014 por 300 millones de euros, se vieron las caras el pasado mes de noviembre en la audiencia previa y el juez decidió suspender el procedimiento por "prejudicialidad civil". Una decisión que no sentó nada bien a la compañía fundada por Bankia y Telemadrid, que interpuso un recurso de apelación contra el auto el pasado 17 de enero de 2014. El recurso está pendiente de resolución. El magistrado suspendió el procedimiento porque existe otro proceso abierto de las mismas características, ya que Madrid Deportivo Audiovisual interpuso un incidente concursal contra Mediapro por rescindir el contrato de cesión de los derechos del Atlético y el Getafe.

Madrid Deportivo Audiovisual, que tuvo que pedir permiso a su administrador concursal para presentar la demanda contra Mediapro —solicitó la antigua suspensión de pagos en enero de 2013—, exige a la productora catalana que cumpla el contrato firmado en 2010 por el cual la sociedad creada por Telemadrid y Bankia cedía a Mediapro en exclusiva todos los derechos audiovisua-

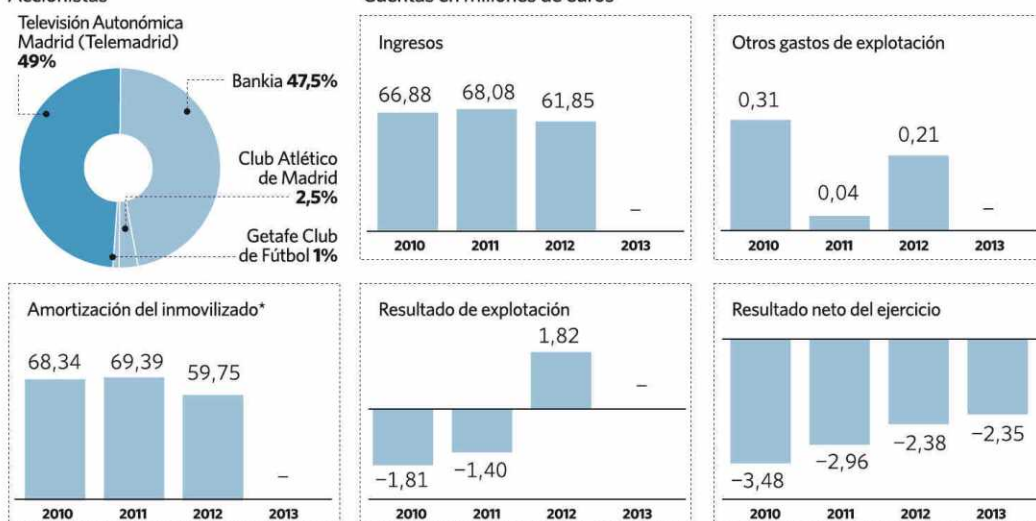
Madrid Deportivo Audiovisual, en cifras

Accionistas

Televisión Autonómica Madrid (Telemadrid) 49%

Cuentas en millones de euros

(*) Registra los derechos audiovisuales como inmovilizado intangible que se deben amortizar de manera sistemática en función de su vida útil definitiva.

Fuente: Madrid Deportivo Audiovisual y Bankia.

elEconomista

les de explotación de los partidos de Primera y Segunda División y Copa del Rey en los que participaron el Atlético de Madrid o el Getafe entre las temporadas 2009/2010 y la 2013/2014. La productora,

El futbolista francés Antoine Griezmann

que en 2011, cuando se declaró en concurso de acreedores, reconoció una deuda de 58,6 millones de euros con Madrid Deportivo Audiovisual, decidió rescindir unilateralmente el contrato en agosto de 2012 después de que el equipo que preside Enrique Cerezo y el que entrena Cosmin Contra dieran por resuelta su vinculación con la sociedad de gestión de derechos en base a la resolución de Competencia que declaraban nulos los acuerdos entre empresas relativos a la adquisición de derechos audiovisuales de clubes con una duración superior a tres temporadas.

Así, el Atlético de Madrid y el Getafe firmaron un acuerdo de cesión de sus derechos de emisión hasta la temporada 2013/2014 con Sogecable (Prisa) por lo que Mediapro rompió con la firma de Bankia y Telemadrid y llegó a un acuerdo con Prisa. "Alegramos, con carácter principal, que el contrato suscrito entre las partes en enero de 2010 quedó efectivamente resuelto en 2012 por lo que no cabe el cumplimiento, co-

mo solicita Madrid Deportivo Audiovisual, sino únicamente la liquidación de la relación contractual. Así, nos oponemos al pago de las facturas que nos reclama", afirma Mediapro en sus últimos resultados.

Este diario se ha puesto en contacto con todas las partes presentes en el contencioso y ninguna ha querido pronunciarse sobre el mismo. "No comentamos temas judiciales abiertos", asegura Mediapro.

A los tribunales por el fútbol

La demanda de Telemadrid y Bankia se suma a la lista de frentes judiciales que Mediapro tiene abiertos por los derechos del fútbol. Así, en febrero de 2014, la productora interpuso un recurso de casación después de que la Audiencia Provincial de Barcelona le condenara a pagar a Prisa 4,45 millones de euros por incumplir parte del contrato de explotación de derechos audiovisuales del fútbol firmado con la plataforma de pago. En 2010, Mediapro también fue condenada a indemnizar a Prisa con 97,3 millones por incumplimiento de contrato. La productora se declaró en concurso para no tener que pagar.

PROTESTES

La policia colpeja seguidors de Khan, una estrella de criquet, ahir a Islamabad. AAMIR QURESHI / AFP

Centenars d'indignats tallen l'emissió de la televisió pakistanesa

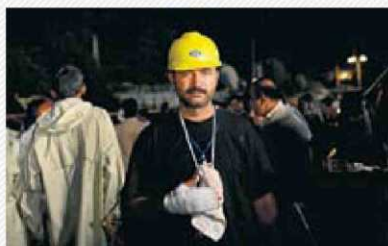
ARA * BARCELONA

El Pakistan viu des de fa setmanes un clima polític que es deteriora ràpidament. Ahir centenars de manifestants van aconseguir irrompre a l'edifici de la televisió pública i durant unes hores van deixar sense emissió la cadena. El govern va ordenar a l'exèrcit el desallotjament de les instal·lacions i la represa de la programació habitual. Les protestes, que s'estenen a tot el país, exigeixen la dimissió del primer ministre, Nawaz Sharif, que va guanyar les eleccions del maig del 2013 per majoria, i a qui s'acusa de "corrupció i frau electoral".

"Han entrat a les oficines de la [cadena] PTV", va poder advertir un dels presentadors poc abans que la pantalla quedés en negre. Posteriorment, les imatges van mostrar com una multitud d'homes entraven per la porta. La policia i l'exèrcit van utilitzar gasos en el desallotjament, però no van fer cap detenció ni tampoc van evitar que part del grup s'afegís a l'acampada que des de fa setmanes hi ha davant de la residència oficial del primer ministre.

En declaracions a Reuters, el ministre de Defensa, Khawaja Asif, va assegurar que la probabilitat que Sharif acabi dimitint és "absolutament zero", de la mateixa manera que va descartar totalment que l'exèrcit intenti posar fi al conflicte polític amb un cop d'estat, com va fer el 1999 quan el general Pervez Musharraf va derrocar, precisament, Sharif.

La tensió política al Pakistan es deu al descontentament dels dos principals partits opositors, liderats pel clergue Tahirul Qadri i l'exjugador de criquet Imran Khan.

Un manifestant ferit pakistanès participant en les protestes antigovernamentals ahir. FAROOQ NAEM / AFP

Ràdio Barcelona celebra 90 anys amb més hores d'emissió en català

A.C.R.
BARCELONA

El 14 de novembre es compliran 90 anys de la primera emissió de ràdio que es va fer a Espanya, a càrrec de Ràdio Barcelona. Per això, l'emissora, integrada actualment a la Cadena SER, ha preparat per a aquesta tardor diversos actes commemoratius de l'efemèride. "Ho havíem de celebrar i fer un pas endavant. Com a primera emissora del país tenim una certa responsabilitat, hem d'aportar el que creiem que podem aportar a la ràdio de Catalunya", explicava ahir, durant l'acte de presentació de la nova temporada, el director de l'emissora, Josep Maria Girona.

Ahir mateix, quan la ràdio va iniciar la nova temporada, ja es va posar en marxa la primera d'aquestes iniciatives, que té per objectiu recordar "la infinitat de professionals de la ràdio" que, com subratlla Girona, van iniciar la seva carrera a Ràdio Barcelona. 90 d'aquestes persones enregistraran petites càpsules de felicitació que "farciran la programació fins a final d'any". La setmana que ve s'inaugurarà un blog on cada dia es penjarà un programa històric de l'arxiu de l'emissora i a través del qual es proposarà un "viatge virtual per la Barcelona radiofònica", amb parades als llocs que han tingut alguna relació amb el mitjà al llarg de la història. La mirada cap al passat es completarà amb una exposició de fotografies que recordaran com es feia ràdio a Catalunya durant els anys 20, i que s'inaugurarà el 13 de novembre.

Aquell mateix dia, i els dos anteriors, se celebraran tres concerts "per reivindicar el paper de Ràdio Barcelona com a promotora del programa *Cop de rock*, que va significar el naixement del rock català", explica l'emissora, i el 27 d'octubre s'emetrà un programa especial de dues hores, conduït per Iñaki Gabilondo des del Palau de la Música. A més, d'aquí dues setmanes s'obrirà el concurs *Idea de ràdio*, en què podran participar estudiants universitaris que vulguin donar idees per configurar la ràdio del futur.

Ràdio Barcelona va presentar ahir la graella per a aquesta temporada. ACN

Paral·lelament a les celebracions, Ràdio Barcelona va estrenar ahir la graella de la nova temporada, marcada per la incorporació de veus joves i per un increment de les hores d'emissió des de Catalunya: la graella de la SER Catalunya inclourà 11 hores d'emissió en català, a les quals cal sumar les tres de l'*Hoy por hoy* que condueix des de Barcelona Gemma Nierga, que ahir es va reincorporar després d'haver estat de baixa des del maig.

La nova graella inclou tres programes nous: a les 12.00 s'emetrà l'espai d'humor *Espècies protegides*, presentat per Òscar Moré; a les 20.30 Sique Rodríguez conduirà l'esportiu *Què t'hi jugues*, i a la 1.30 Raquel Atúria es posarà al capdavant de *Què vols ser?*, un format que substituirà el clàssic *Parlar per parlar* i que vol "oferir eines per millorar el benestar" dels oients. A més, l'informatiu del vespre *El balcó* s'allargarà de 40 a 60 minuts. La nova programació s'acompanyarà d'una "modernització del so" de l'emissora i del manteniment de "l'aposta per la ràdio local".

TENGO las mejores referencias de la calidad y el rigor con que trabajan los profesionales de Canal Sur. Están haciendo una televisión ágil, moderna, instalada en las nuevas tecnologías, con un periodismo vivo y directo. La objetividad exige reconocerlo así.

Por publicidad y prestación de servicios, Canal Sur ingresó el año 2013 16 millones de euros. Solo los gastos de personal se elevaron a 50,56 millones. La Junta de Andalucía otorgó a Canal Sur el pasado ejercicio 95 millones de euros, dinero público extraído del bolsillo de los contribuyentes. A pesar de esa suculenta inyección, Canal Sur registró pérdidas por 15,42 millones de euros. El número de empleados en la televisión autonómica andaluza roza el millar, es decir, una cantidad considerablemente superior a los que trabajan en Antena 3 o en Telecinco. Una parte no desdeñable de esos empleados son compromisos de los partidos políticos y las centrales sindicales, con su tendencia invencible a enchufar en las Administraciones y empresas públicas a sus parientes, amiguets y paniaguados.

Sería injusto, sin embargo, denunciar solo las cifras de Canal Sur que depende de la Junta de Andalucía gobernada por el PSOE. Lo mismo o muy parecido ocurre en la inmensa mayoría de las televisiones autonómicas, encabezadas por el derroche de la catalana. El canal autonómico valenciano, por ejemplo, dependiente del gobierno autonómico del PP, alcanzó la escandalosa

var 800. José Luis Feito, presidente del Instituto de Estudios Económicos, ha explicado científicamente cómo una parte considerable del paro en España deriva de las exigencias de los sindicatos. Las centrales prefieren que una empresa cierre antes que ceder en sus reivindicaciones tantas veces desmesuradas.

Claro que poca autoridad tienen los par-

CANELA FINA

LUIS MARÍA
ANSON

Las cifras de Canal Sur

cifra de 1.800 empleados, es decir, más que Antena 3, Telecinco, la Sexta y la Cuatro juntos. La política de austeridad del Gobierno Rajoy impuso un ere que reducía a 800 el número de empleados. Los sindicatos se plantaron y el resultado de sus exigencias ha sido el cierre del canal. Han perdido sus puestos de trabajos los 1.800 empleados cuando se hubieran podido sal-

tidos políticos para exigir el control del gasto. En el año 2011, el PP gastó 133.398.210 euros. Por las cuotas de sus afiliados ingresó 12.303.879 y por donaciones poco más de 2 millones. El 90% de lo que gastan la mayoría de los partidos y sindicatos, directa o indirectamente, es dinero público.

Luis María Anson, de la Real Academia Española

pareumàquines

DAVID MIRÓ (@MIRODAVID)

‘El Mundo’ i l’estranya conversió al sobiranisme dels dirigents de CiU

Aquest mes que promet ser tan apassionant faré de substitut oficial de l'Àlex Gutiérrez i ja puc avançar que veurem coses grosses, però avui em voldria estrenar amb números i lletra petita, en concret la de les dues enquestes que ahir publicaven *El Mundo* i *La Razón*. “La conversió dels dirigents de CiU al sobiranisme amenaça d’abocar CiU a la patcada electoral”, afirmava Lucía Méndez a *El Mundo*. Però resulta que una pàgina més enllà la mateixa enquesta afirmava que un 74% dels elec-

tors de CiU volen que Catalunya sigui un estat (i un 65% el volen independent, a més). Com pot ser la causa de la baixada de CiU el sobiranisme si el seu electorat hi està a favor? Com s’explica llavors que la nova força hegemònica sigui ERC i no el PSC o el PP? A *La Razón* una pujada d’1,3 punts en la intenció de vot del PP des del març (del 32,6% al 33,9%) justifica aquest titular de portada: “El PP enfila la remontada”. La lletra menuda revela claus interessants, per exemple que Podem ja és la primera força entre els joves de 18 a 29 anys tot i que, segons José María Marco, “acabaria amb les pensions, la sanitat pública i el subsidi d’atur”. Tremendisme pur.

La Audiencia Nacional archiva la denuncia por simular disparos al Rey en TV3

L.R. T.

MADRID- La Audiencia Nacional ha archivado la denuncia contra la presentadora Bibiana Ballbé y el escritor Jair Domínguez por simular en un programa del Canal 33 que se disparaba contra el Rey Juan Carlos, el ex presidente del Palau de la Música Félix Millet, el columnista Salvador Sostres y el príncipe Carlos de Inglaterra, entre otros, según han informado fuentes jurídicas.

El juez de la Audiencia Nacional, Javier Gómez Bermúdez, concluye que los hechos investigados «no exceden el ejercicio de la libertad de expresión», según explicó a Ep el escritor Jair Domínguez. «Es lo que

Diana con el rostro de Don Juan Carlos que emitió TV3

decíamos desde el principio. Que en nuestra acción no había ningún ánimo de herejía y que sólo ejercíamos nuestro derecho a la libertad de expresión», afirmó Domínguez tras conocer la decisión. Asimismo, el escritor indicó que «no tenía ninguna duda que la denuncia no iba a ir más lejos», ya que su intención era cómica y se enmarcaba dentro de la libertad de expresión.

El juez Gómez Bermúdez pidió tomar declaración a Domínguez y Ballbé tras una denuncia del sindicato Manos Limpias y las diligencias que incoó la Fiscalía de Cataluña después de analizar un informe de los Mossos d'Esquadra al que se adjuntó la grabación del programa «Bestiari Il·lustrat», emitido el 9 de octubre del pasado año en el Canal 33 de la televisión pública catalana.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/09/14	Paraules connotades / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	19	2

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Paraules connotades

Martes, 2 de septiembre de 2014

Els periodistes reflexionem més aviat poc sobre lús que fem de determinades paraules o expressions quan escrivim un text. Massa sovint repetim allò que hem llegit o sentit a daltres llocs, sense parar-nos a pensar si aquell mot o expressió que estem utilitzant és el que millor reflecteix allò que volem dir. Un exemple: els diaris de Madrid fan servir el binomi desafió secesionista per descriure això que passa a Catalunya des de fa uns anys. Desafió és una paraula poc moderna, ens remet als duels d'armes de segles enrere, quan un greuge era contestat amb un desafiament públic a veure qui disparava més ràpid. Ajuntar desafió amb secesionista, que sona a delictes, a cosa feta per malfactors, i que, a més, rima amb terrorista i rojo-separatista, completa el caràcter sòrdid de l'expressió. No és per casualitat, és clar. Els periodistes més cavernícoles han trobat encara una expressió més ferotge i que, fins fa poc, només els jugadors de mus (joc de cartes) entenien: órdago. Sembla ser que és una paraula que ve de leuskera (hor dago, que vol dir vet ací) i que, dins del joc del mus, vol dir més o menys mho aposto al tot per tot. Si poses órdago secesionista al buscador de Google, et surten més de 20.000 resultats. L'expressió la fan servir des de El Mundo a IABC, passant per tots els digitals de dretes, però també apareix en un article de La Vanguardia digital (20 de juliol) i en un altre de El Periódico (18 de març), en aquest cas com a avantítol, fent referència a unes declaracions de Luis de Guindos. Això ens demostra fins a quin punt periodistes de mitjans aquí samaren d'expressions encunyades allà amb un sentit pejoratiu i les deixen anar, com si fossin neutres. Per descomptat que no m'he mirat les 20.000 entrades, només les 50 primeres; per tant, encara potser trobaríem alguna sorpresa més. Fa uns anys als mitjans catalans es va posar de moda l'expressió a casa nostra, per referir-se a Catalunya, tot esquivant el problema d'usar el nostre país, de manera que alguns lectors poguessin entendre Catalunya, i daltres, Espanya. Per sort, sembla que ha quedat una mica en desús, però durant una època tot era de casa nostra, i a TV3 nestaven abonats, a aquest gir metafòric. Deien, per exemple: Lagost sha tancat amb 25 morts a les carreteres espanyoles. A casa nostra, però, la xifra d'accidents ha baixat respecte l'any passat. Però no sadonaven que equiparar el país a una casa, encara que sigui nostra, no deixa de traspuar una idea localista, estreta, del nostre marc de referència. El llibre destil de la CCMA descriu com a tòpics periodístics aquelles expressions que neixen amb voluntat d'originalitat i que, de tan repetides, perden força i frescor. En cita unes quantes, que cal evitar, com ara la tan suada les reaccions no shan fet esperar, enlloc de la més natural les reaccions han arribat ben aviat. Però no diu res, que jo sàpiga, de reflexionar sobre les connotacions ideològiques de les paraules, especialment daquelles que es refereixen a situacions polítiques o socials noves, i que un periodista hauria de triar amb molta cura. Dir d'algué que és independentista implica adoptar un punt de vista autocentrat català: és algué que vol la independència del seu país. Dir-ne secessionista implica adoptar el punt de vista colonialista: és algué que vol trencar una part d'un tot. Per la mateixa raó, crec que és més lògic dir unionistes

als que volen mantenir la situació actual, ja que això engloba tant els federalistes com als més ferotges centralitzadors de la gestió de l'Estat. Ja em vaig referir a una qüestió semblant el març del 2011, quan em va sobtar que els mitjans qualifiquessin de rebels els activistes dels països àrabs que lluitaven per enderrocar les dictadures que els atenallaven, i en canvi, no haguessin escollit altres noms, com resistents o insurgents. En definitiva, que cap ús de la llengua no és neutre, però que un bon periodista sempre hauria de saber perquè tria una paraula i no una altra.